

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Cui nimis adhuc durum videtur pati pro Christo, nimis etiam durum videtur
amare Christum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

SIC ALITER ETIAM PRÆCEDENS, AVT ALIA CONFORMIS VERITAS FORMARI POSSET.

Cui nimis adhuc durum videtur pati pro Christo, nimis etiam
durum videtur amare Christum.

RATIO EST, Quia si amare Christum nihil
est aliud quam pro Christo pati; Cui nimis
durum videtur pro eo pati, nimis etiam du-
rum videri necesse est Eum amare.
Sed Amare Christum nihil est aliud quam pro eo
efficiunt pati, vel effectivè, ut vocant, &
dispositur.
Ergo cui nimis adhuc durum videtur pati pro
Christo, nimis etiam durum videtur amare
Christum.

In quo discursu solum est probandum,
quod amare Christum & pro ipso pati, sunt
unum & idem; Quod facile est hoc sensu
demonstrare, quod non aperte, non cer-
te, non perfectè, nec debite Christus ametur
à quoquam, nisi qui paratus sit pro ipso pati;
Qualis enim Christi amator ille esset qui dice-
ret: Amo quidem ita Jesum, ut bene de illo
sentiam, & dicam apud omnes, bene etiam illi
ab omnibus velim, neque debitos umquam
honores ei denegem, aut quidquam aliud nisi
cum forè me velit pati; hoc enim ego no-
lo. Itane quisquam posset loqui, & sibi de a-
more Christi blandiri? Perinde autem est, sive
id loquatur, sive id actu & re ipsa nolit pati,
quando præsertim tam necesse est pati, ut nisi
patiatur, peccet.

a. Cor. 13. Tunc enim tria concurrunt quæ cum actua-
li Charitate quæ patiens est, quæ omnia sus-
fert & sustinet, valde repugnant. Primum: si
quod se suaque negat Christo petenti. Quid
Charitati magis oppositum? Quid amoris di-
vino infensius; Secundum est quod se tamen
eius amicum proficitur, dignumque credit
Christum qui laudetur quidem & honoretur
ab omnibus; sed non ita dignum & bene meri-
tum, ut ut proprieatis pro ipso patiendum;

Quod certe iudicium non potest non illi esse
injuriosum. Tertium denique est, quod actu
& cœ ipso Christum offendit per impatientiam,
per murmur, per impropria, per quidquid
animus contradicens & repugnans divinae Vo-
luntati potest cogitare, loqui & agere.

Et tu sic amari Christum dices? Itane nos
dilexit Christus? Itane suam nobis dilectionem
protulit? Itane nostram excitat, & suis
meritis promovet? Ideone frater noster effe-
ctus, & sponsus animarum, ut sic à nobis dili-
geretur? Nihil ne ultra tot labores exhaustis
tot sanguinis effusis guttae, tot gratiarum pro-
fusa dona, tot plagarum tolerata supplicia; ni-
hil aliud promerentur, quam ne quid omnino
vicissim patiaris? quorum tot scripturae op-
positae? quorum tot comminationes & pro-
missæ? quorum in eam rem tot sanctorum ex-
empla, tot doctorum dicta, tot rationum mo-
menta? Nondum incepit effi Christianus, ait
S. Hieronimus, Qui necit aut qui nolit pro
Christo pati, Et ubi illud Apostoli, quoniam per
multas tribulationes oportet nos intrare in
regnum Dei? Et omnes qui pie volant vivere in
Christo tesi persecutionem patientur.

Sed quod nonolenti dutum videtur, hoc vo-
lenti suave est, hoc amenti facile: Nec amare
putandum est esse aliud quam sic libenter velle
pro amato pati.

Vide Divum Bernardum sermone 43. in
Canticis, & alibi possim.

EODEM

